

«Я лежу в дзвінкім осіннім золоті...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Я лежу в дзвінкім осіннім золоті
Під роями глиць.
Дух лісів настояний на солоді
Вив'ялих кислиць.

Задрімав: наснився поцілунок —
Трепетні уста.
Справді сон а чи живий відлунок
Літ із-за півста.

Заливає повінь спогаданя
Та й не в перший раз.
В пору золотого опадання
Зацвітає ряст.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/ya_lezhu_v_dzvinkim_osinnim_zoloti